

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 49/2019 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om utevistelse för äldre och personer i långtidsvård

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 49/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Minna Reijonen /saf:

Hur genomförs utevistelsen för äldre och personer i långtidsvård,

hur ämnar regeringen säkerställa att det reserveras anslag och resurser för utevistelse,

när kan vi vara säkra på att alla äldre personer eller klienter inom långtidsvården som behöver hjälp för utevistelse regelbundet får vistas ute om det är hans eller hennes önskan och välmåendet tillåter utevistelse,

vilka åtgärder ämnar regeringen vidta och

kommer det att reserveras statsfinansiering för detta?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Möjlighet till utevistelse hör till en god ålderdom och en högklassig service både inom hemvården och i verksamhetsenheter för omsorg dygnet runt. Bestämmelser om detta finns även i lagstiftningen. I hemvårdstjänsterna ingår förutom omsorg och vård även stöd när det gäller att bibehålla funktionsförmågan. Förutom god grundläggande vård ska i serviceboende för äldre även ordnas verksamhet som bibehåller och främjar funktionsförmågan och inkludering, såsom utevistelse. Lagstiftningen förutsätter också att äldre personers individuella behov och önskemål beaktas i planeringen av tjänster, och hit hör vanor gällande utevistelse. Tyvärr förekommer det dock mycket brister i hur detta mål förverkligas. Detta är problematiskt eftersom undersökningar visar att utevistelse stödjer välbefinnande och hälsa.

Regeringen ämnar utveckla tjänsterna för såväl äldre personer som bor hemma som äldre personer som får omsorg dygnet runt. Stärkande av äldres funktionsförmåga som förverkligas bland annat genom förbättrade möjligheter till utevistelse och motion är ett viktigt mål för regeringen. Alla klienter ska ha tillgång till sådan verksamhet som bibehåller och främjar funktionsförmågan och som bäst främjar ett meningsfullt liv för den individuella klientens del. I kommande bedömningar av behovet av att förnya lagen om stödjande av den äldre befolkningens funktionsförmåga kommer detta att beaktas. Lagstiftningen kompletteras och konkretiseras genom att kvalitetsrekommendationen för tjänsterna för äldre personer förnyas.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 49/2019 rd

Det tas fram en vägkarta för 2020-2023 för reformen av lagstiftningen och främjande av äldre personers välbefinnande och hälsa samt förbättrade tjänster. I vägkartan kommer reformen av lagstiftningen, ökade resurser och utvecklingsåtgärder att länkas samman till en stödjande helhet så att det med hjälp av dem är möjligt att planmässigt avancera mot en personaldimensionering som tryggar tillräcklig vård och omsorg för äldre personer och andra kvalitetsfaktorer.

Regleringen av minimidimensioneringen av engagerad omsorgspersonal inom intensifierat serviceboende och utvidgningen av statsandelen i anslutning till detta samt förtydligande av personalens arbetsfördelning skapar å sin sida förutsättning för en förbättring av klienternas möjligheter till utevistelse. Avsikten är också att stärka resurserna för hemvård och dess kvalitet.

Förutom vägkartan som schemalägger regeringens åtgärder tas det fram ett långsiktigt, tväradministrativt åldersprogram som sträcker sig fram till 2030 med vilket man med hjälp av mångahanda åtgärder förbereder sig på att befolkningen åldras. I åldersprogrammet ingår bland annat åtgärder som stöder bibehållandet av funktionsförmågan. I det här sammanhanget granskas även frågor i anslutning till en förbättring av möjligheterna att röra sig och vistas ute. Syftet är att dessutom reformera verksamhetsrutinerna så att till exempel frivilligarbetets roll förstärks när det gäller att stödja tryggheten av god livskvalitet för äldre personer.

Regeringen anser det viktigt att det säkerställs tillräckliga resurser för att trygga tjänsterna för äldre. Tryggheten av möjligheterna till utevistelse är dock inte enbart en kostnadsfråga. Möjligheterna till utevistelse kan också främjas till exempel genom omorganisering av arbetet, utrymmeslösningar, samarbete mellan kommunens olika sektorer och intensivare samarbete mellan dem som anordnar och producerar tjänster och närstående, olika organisationer, församlingar och frivilliga aktörer.

Helsingfors 22.7.2019

Familje- och omsorgsminister Krista Kiuru